

хорѣ Златовѣстѣи . въ горѣ Лѣсновѣстѣи . въ монастири сѣго
 архистратига Михаѣла и ѡ гроба прѣпѣнаго ѡца Гавриѣла .
 ѡбдѣръжѣхъ хоромъ Златовѣскоу жоупанову Драгославоу . при
 игоуменѣ Феѡдѣи . и при іеромонахѣ Савѣ . и при іеромонахѣ
 Кирилѣ . и при минхѣ Данилѣ . и при икономѣ Германѣ . и
 при келари Висаріѡнѣ . и при проуи братиѣ . Писа же сѣ кинга
 снѣ повелѣніемъ сѣмѣренѣа игоумена Феѡдѣи . рѣвомъ много-
 грѣшнаго раба бжѣ Станисла . да мѣа въ ѡцѣ и бѣратнѣи и
 всѣи уѣтци слоужьбеници вѣсакого уѣна црковнаго . аще кѣто
 хоцетъ уѣсти иѣи . . .

Отъ края на послесловіето е запазено едно кжече
 пергаментъ:

и	ниѣа . бѣ да пр
іѣп	прости Павла
іма	го мѣра хрѣи
іѣтъ	бѣ да прости ни
бѣ да пр	
Савѣ іѣрмѣ	

27. — Пакъ тамъ. Послесловіе отъ сжция Стани-
 слава въ Оливеровия миней отъ 1342 г. Иванъ Оливеръ, вой-
 вода на Овчеполието и на Лѣсновския край, следъ като обно-
 вилъ Лѣсновския манастиръ, поржчалъ на Станислава да му
 препише единъ миней, за да служи въ сжция манастиръ. Сега
 минеятъ се пази въ Бѣлградската Ак. на наукитѣ. Той е на-
 истина препись отъ бѣлгарски текстъ, но правописьтъ му е вече
 сръбски. Ето Станиславовото послесловіе, на 233^б листъ:

Сла^в съврѣшнтелю бѣ в вѣы амы. Изволеніемъ ѡца и
 поспѣшеніемъ сѣа и съврѣшеніемъ сѣго дѣа, науѣт се и
 съврѣшѣ се кинга сѣа к' лѣ и въ дѣи прѣвѣисакого и сѣород-
 наго кра Стефа ѡбдѣръжѣхъ ѡбластню всею ѡкуѣпольскою
 великомъ воѣводѣ ѡлнкерѣ, въ хорѣ Златовѣцѣи, въ мѣстѣ
 рекомѣмъ Лѣсновѣ, въ монастири великаго воѣводѣ вышнѣи
 снѣ архистратига Михаѣла, оу гроба прѣпѣнаго ѡца Гауриѣла,
 игоже великѣи воѣвода ѡлнкеръ създа и сѣ темелни и съврѣшнѣи
 и пописи и всакими добротами украснѣи, съсѣды зазѣимни
 и сребрѣнѣими покова великѣи иконы сребромъ и златомъ,
 икоже іѣ лѣпо домъ бѣи оукрашати, подаѣи села и метохнѣи
 пашища и ливаде и планине, мѣтовѣи краѣвовѣи зѣтверднѣи все